

Hundrede Stillinger af højst forskellig Karakter og Betydning, og hvortil der udkræves Kvalifikationer af snart sagt enhver Art, vilde selv under ganske normale Forhold være overordentlig vanskelig. Men Vanskelighederne er i nærværende Tilfælde blevet stærkt forøgede derved, at Prisniveauet i den Tid, Kommissionen har arbejdet, har været i uafbrudt Stigning, og ved at de økonomiske Forhold i det hele taget har været ude af Ligevægt.

Det maatte fra første Færd staa klart, at det ikke vilde være gør ligt at løse Opgaven ad sædvanlig Vej, alene ved en almindelig Revision af de bestaaende Løn-satser, saaledes at de nye Satser uden Forbehold skulde have Gyldighed ud i Fremtiden. Den Kendsgerning, at Pengenes Værdi er reduceret saa stærkt, at deres Købeevne i Øjeblikket kun er omkring halvt saa stor som i Tiden umiddelbart før Verdenskrigen, og langt under Halvdelen af, hvad Købeevnen var paa den Tid, da Flertallet af de nugældende Lønninger blev fastsat, medfører Nødvendigheden af, at der i Øjeblikket ydes Tjenestemændene en Løn, der — maalt i Penge — ligger langt over, hvad man for faa Aar siden kunde tænke sig muligt. Hertil kommer, at Tjenestemændene — og det ikke uberettiget — venter af den kommende Lønningsreform, at den ikke alene skal give dem Dækning for Leveomkostningernes Forøgelse, men ogsaa i nogen Grad give dem Del i den almindelige Velstandsstigning i de senere Aar. At binde Statskassen ud i Fremtiden til Ydelse af Lønninger af den Højde, som i Øjeblikket maa findes paakrævet, lader sig imidlertid — efter Kommissionens Mening — ikke forsvare, og der maa derfor træffes en Ordning, som, samtidig med at den fyldestgør Øjeblikkets Krav, aabner Mulighed for, at Staten i nogen Grad frigøres for sine Forpligtelser, naar Priserne atter maatte falde og de økonomiske Forhold i det hele taget vende tilbage i et mere normalt Leje.

Som et System, der i saa Henseende

vilde gøre Fyldest, har man i Kommissionen indgaaende drøftet Systemet automatisk bevægelig Løn, specielt i den Udformning, der nærmere fremgaar af Bilag 3 til Afsnit III. Da det imidlertid viste sig ugør ligt at samle hele Kommissionen om at anbefale dette System, og da en Splitelse af Kommissionen paa et saa væsentligt Punkt som det her omhandlede vilde være lidet heldig, har Tilhængerne af Systemet bevægelig Løn givet Afkald paa at stille Særforslag desangaaende, og samtlige Kommissionens Medlemmer er derefter enedes om at slutte sig til det Forslag, der skal skitseres i det følgende.

Det Vederlag, der efter Forslaget skal ydes Tjenestemændene for deres Arbejde, bestaar for samtlige Tjenestemænd af 3 Dele: 1) den egentlige Lønning, 2) et Dyrtidstillæg og 3) et Konjunkturtillæg.

Den egentlige Lønning, hvis Satser findes i Lovforslagets 2. Del, udgør det faste Element i Systemet. Igennem de her foreslaaede Lønssatser udtrykkes den normale indbyrdes Placering af de forskellige Tjenestemandsgupper i lønningsmæssig Henseende. Ogsaa hvad Lønningernes Niveau angaar, kan disse Satser siges at repræsentere det normale, for saa vidt som det er Forudsætningen, at de skal være gældende, indtil en ny fuldstændig Revision af det paagældende Afsnit af Loven finder Sted. Det er ogsaa i alt væsentligt denne Del af Tjenestemændenes Arbejdsvederlag, der lægges til Grund for Beregningen af Pensionens Størrelse (derimod foreslaas det, at det Tillæg, der ydes Tjenestemænd med Tjenestested i Byerne i Henhold til Reglerne om Stedstillæg, ikke skal være pensionsgivende).

Til den her omhandlede faste Løn foreslaas der ydet Tillæg i dobbelt Form, for at den samlede Løn kan bringes saa højt op, som det efter de øjeblikkelige Forhold maa anses for paakrævet.

Dyrtidstillæget, der ikke er pensionsgivende, foreslaas ydet med samme Beløb til Tjenestemænd af alle Lønklasser, uanset Størrelsen af den faste Løn, men dog saa-